

IK VRAAG ME AF

(Je staat te kijken naar andere scholieren die opgewekt naar hun lessen gaan. Je spreekt het publiek toe)

Ik besteed een boel tijd met alleen maar naar andere kinderen in deze school te kijken.

Ik denk wel eens aan hoe het zou zijn om hun te zijn, hun leven te leiden. En ik vraag me af hoe het moet zijn om in een huis te wonen waar ruimte zat is. In een buurt waar niet de hele nacht helikopters overvliegen.

Ik vraag me af hoe het is om een pap en een mam te hebben. Me geen zorgen te hoeven maken dat mijn kleine zusje geraakt zal worden door een verdwaalde kogel omdat er een stel aan het vechten is om een straat die niet eens van hen is.

Mijn eigen slaapkamer te hebben met mijn eigen spullen waar niemand aan zal zitten.

Mijn broer niet naar zijn dood te zien racen, altijd maar op zoek naar pillen van twintig euro per stuk.

En ik vraag me af hoe het is ergens anders naar toe te gaan: het strand, een andere provincie, een ander land. Ergens heen te gaan, maakt niet uit waar. Geen zorgen te hebben dat de stroom afgesneden zal worden of de wagen in beslag genomen. Hoe het zal zijn ooit mooie dromen te hebben in plaats van nachtmerries. En te weten dat die dromen op een, dag uit kunnen komen. Om brochures van colleges en Universiteiten te bekijken en te weten dat ik kan kiezen.

Mezelf lang genoeg te zien leven om volwassen te worden.

(Kijk nog even naar een paar voorbijkomende scholieren)

En terwijl ik naar die bofkonten kijk vraag ik me nog het meest af hoe het zou zijn om hoop te hebben. Alleen maar een heel klein beetje hoop.

(Je gaat af)